ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου **1940** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **192**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2401. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1346)1938 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 786)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἰδιώτικοῦ Προσωπικοῦ Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας» ὡς οὗτος συνεπληρώθη μεταγενεστέρως 1

Α. Ν. 2402. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 833)1937 «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ». 2

Α. Ν. 2403. Περὶ ἀπαγορεύσεως, κατοχῆς καὶ χρήσεως εἰδῶν στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ. 3

Α. Ν. 2404. Περὶ καταργήσεως τῆς Ἀστυκλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Δημ. Δημητριάδου ... ...: 4

Α. Ν. 2405. Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Μενελάου Κ. Κουμουτσοπούλου διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ περὶ τὸν Τύμβον τοῦ Μαραθῶνος χώρου. 5

Α. Ν. 2406. Περὶ τοῦ τρόπου διανομῆς τῆς ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ Πιερίας (Κατερίνης) εἰς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης Γεωργίου Ἀδαμαντίδου, ἀγορασθείσης ἐκτάσεως ἐκ τοῦ ἀγροκτήματος «Βούλτσιστα». 6

Α. Ν. 2407. Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς προσωρινῶς ἐκτελεστὰς ἀποφάσεις καὶ εἰς τὴν ἐγγυοδοσίαν. 7

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2401. 1940

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1346)38 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 786)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας» ὡς οὗτος συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1346) 1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἀπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—1941 καὶ ἐφεξῆς ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν πίστωσις μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.550.000 δι' ἡμερομίσθια ἰδιωτικοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, ἐργατικοῦ καὶ λοιποῦ ἐκτάκτου τοιούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Χ. ΛΑΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΔΑΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2402. 1940

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 833)1937 «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 833)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1686)1939 καὶ 2198)1940 Ἀναγκαστικῶν Νόμων, προστίθενται αἱ ἑπόμεναι δύο παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ 7 ἔχουσαι οὕτω:

6. Ὁμοίως πρὸς δημιουργίαν στελέχους ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν καὶ ἑτέρων Σωμάτων ἢ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος (Στρατολογίας κλπ.) δύναται νὰ ἐπιλεγῇ ἐξ ἑκάστης κλάσεως ἀριθμὸς ὑποψηφίων κεκτημένων τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 προβλεπόμενα προσόντα καὶ ἀπολυτήριον τοὐλάχιστον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς.

Ἡ ἐπιλογή, ἐκπαίδευσις (Πεζικοῦ καὶ εἰδικὴ τῆς ὑπηρε-

σίας δι' ἣν προορίζονται) ἡ διάθεσις καὶ ἡ ὀνομασία των ἐνεργεῖται κατ' ἀνάλογον τρόπον ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται διὰ τοὺς ὑποψηφίους ἐφέδρους Διαχειρίσεως.

7. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑποψηφίων ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν πασῶν τῶν ὡς ἄνω Ὑπηρεσιῶν (Διαχειρίσεως, Στρατολογίας κλπ.) νὰ συγκροτήσῃ ἓν μόνον Εἰδικὸν Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως ὑποψηφίων Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Στρατιωτικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς ὃ οὗτοι θὰ διδάσκωνται κοινὰ μαθήματα καὶ εἰδικὰ τοιαῦτα τῆς ὑπηρεσίας δι' ἣν προορίζονται.

Πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ ὡς ἄνω Κέντρου κανονίζονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

---

(3)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2403. 1940

Περὶ ἀπαγορεύσεως, κατοχῆς καὶ χρήσεως εἰδῶν στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς ἀπολυομένους των ταξεων τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ξηρᾶς, τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ της Ἀεροπορίας ὁπλιτας, εις τοὺς ἀναπηρους πολεμου καὶ εἰς πάντα ἰσιωτην απαγορεύεται ἡ χρησις καὶ ἡ κατοχὴ εἰδῶν στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ ἢ τοιούτων ομοιων η παρεμφερῶν ἀπο ἀπόψεως τυπου καὶ σχηματος πρὸς τα ἐν χρήσει εν τῳ Στρατῷ Ξηρᾶς, Θαλάσσης καὶ Ἀέρος.

Οἱ μὴ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισται ὡς καὶ Ὑπαξιωματικοὶ του Β. Ναυτικοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κατέχουν οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν εἴδη τῆς στολῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἴδη στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου εἰσὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὴν ἐν τῷ Στρατεύματι ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Ξηρᾶς, Ναυτικοῦ καὶ Ἀέρος, οἷον ἡ χλαίνη, τὸ χιτώνιον, ἡ περισκελίς, τὸ πηλήκιον τοῦ κεκανονισμένου τύπου κλπ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἑταιρεῖαι, Φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα, Σύλλογοι καὶ παντοειδῆ περεμφεροῦς μορφῆς Νομικὰ πρόσωπα ὁσάκις ἤθελον ἔχει εἰς τὴν κατοχὴν των τοιαῦτα παρόμοια πρὸς τὰ τοῦ Στρατοῦ εἴδη, προκειμένου νὰ ἐκποιήσωσι ταῦτα λόγῳ ἀχρηστίας ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνωσιν εἰς τεμαχισμὸν καὶ οὐχὶ ἀπορραφὴν τῶν ἐκποιουμένων πρὸς πρόληψιν τῆς ἐν συνεχείᾳ κυκλοφορίας τούτων ἐν τῷ ἐμπορίῳ.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν τεμαχισμοῦ ὑπόκεινται καὶ αἱ ἁρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκποιούμενα ἄχρηστα εἴδη ἱματισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἔμποροι (παλαιοπῶλαι κλπ.) κάτοχοι τοιούτων εἰδῶν, ἱματισμοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς δίμηνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος του παρόντος ὑπεύθυνον δήλωσιν περὶ των κατεχομένων ὑπ' αὐτων ποσοτήτων καὶ εἰδῶν ἐκ των ἄνω ὑλικων εις την οἰκείαν Ἀστυνομικην Ἀρχήν.

Ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ ἐκποίησις των ὑπὸ τῶν ἀνωτερω εμπορων κατεχομενων ὡς ἄνω εἰδῶν ἱματισμοῦ ἐν τῷ ἐλευθερῷ εμπορίῳ.

Ὁ τροπος τῆς ἐκποιήσεως τούτων θελει ρυθμισθῇ δι' ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν βασει τῶν ὑποβληθεισῶν δηλωσεων.

Ἄρθρον 5.

Διευθυνταὶ Ἑταιρειῶν, Φιλανθρωπικῶν καὶ πάσης φύσεως Ἱδρυμάτων, Ἐργολάβοι, Ἔμποροι, Ἀρχιεργάται χειροτεχνιων, Ἐργοστασιαρχαι, Βιομηχανοι, Πλοιοκτηται κλπ οἵτινες δέχονται εις την ὑπηρεσιαν των προσωπα φεροντα κατα παραβασιν των διαταξεων του παροντος τὰ ἀνωτερω εἰδη ἱματισμου εἰναι συνυπεύθυνοι τουτοις και τιμωροῦνται κατὰ τα εν ἀρθρῳ 6 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ παραβάται τῶν ἄρθρων 1, 3 (παράγραφος 1), 4 (παραγραφος 2), και 5 τιμωρουνται ὑπὸ του ἁρμοδίου Δικαστηρίου διὰ χρηματικῆς ποινης ἀπὸ 500 μέχρι 3.000 δραχμῶν καὶ φυλακισεως ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνων. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται το ἀνώτερον ὅριον τῶν ποινῶν τούτων.

2. Οἱ παραβάται διώκονται αὐτεπαγγέλτως ἢ καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακης, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῶν κατὰ τόπους Φρουραρχείων.

3. Τὰ παρανόμως κατεχομενα η χρησιμοποιούμενα εἴδη στρατιωτικου ἱματισμοῦ κατασχονται καὶ καταστρέφονται.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 229 Κ. Π. Νόμου ἢ τοῦ νόμου 3(144)(1924 «περὶ τιμωρίας τῆς χρήσεως στρατιωτικοῦ ἐνδύματος κατὰ τὴν διάπραξιν ἀξιοποίνων πράξεων» ἡ δίωξις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τούτων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηριου, εἰς ὃ παραπεμπεται ἡ ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2404. 1940

Περὶ καταργήσεως τῆς Ἀστυκλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Δημ. Δημητριάδου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ δαπάναις τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν λειτουργοῦσα Ἀστυκλινικὴ καταργεῖται, ὡς ἐκπληρουμένου τοῦ δι' ὃν προώρισται αὕτη σκοποῦ ὑπὸ τῶν ἱδρυθεισῶν καὶ λειτουργουσῶν ἤδη νέων κλινικῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Δημ. Σ. Δημητριάδου διὰ τῆς ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1933 μυστικῆς διαθήκης του, δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1934, καταλειφθὲν εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον κληροδότημα ἐκ μιᾶς οἰκίας ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Θεμιστοκλέους καὶ Γαυβέτα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐν αὐτῇ στεγάσεως τῆς Ἀστυκλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, ἀπραγματοποιήτου καταστάντος τοῦ ὑπὸ τοῦ διαθέτου ὁρισθέντος σκοποῦ, μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων κλινικῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κατάργησιν τῆς Ἀστυκλινικῆς διατίθεται πρὸς παρεμφερῆ σκοπόν, ἤτοι διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐν γένει συντήρησιν τῆς δευτέρας Ὠτολαρυγγολογικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 3.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζομένου σκοποῦ, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὅπως ἐκποιήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Δ. Δημητριάδου κληροδοτηθεῖσαν εἰς αὐτὸ οἰκίαν λόγῳ ἀκαταλληλότητος αὐτῆς πρὸς στέγασιν τῆς Ὠτολαρυγγολογικῆς Κλινικῆς.

2. Ἡ ἐκποίησις τῆς οἰκίας ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2039)1939 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Β. Διαταγμάτων.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς διαθήκης Δ. Δημητριάδου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2405. 1940

Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Μενελάου Κ. Κουμουτσοπούλου διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ περὶ τὸν Τύμβον τοῦ Μαραθῶνος χώρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Μενελάου Κ. Κουμουτσοπούλου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4190 τῆς 18 Δεκεμβρίου 1932 δημοσίας διαθήκης του, συνταγείσης ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Στ. Κομπλῆ καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τὴν 29 Δεκεμβρίου 1932, καταλειφθὲν κληροδότημα πρὸς ἐξωραϊσμὸν τοῦ ἐν Μαραθῶνι Τύμβου διὰ τῆς ἀνεγέρσεως μαρμαρίνου ἀναγλύφου, ἐν ᾧ νὰ εἰκονίζηται ἡ μάχη τοῦ Μαραθῶνος, ὑπάγεται ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων).

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ περὶ οὗ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον κληροδότημα, ἀνεφίκτου ἀποβαίνοντος τοῦ ὑπὸ τῆς διαθήκης ὁριζομένου σκοποῦ καὶ λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀξιουμένου ἔργου καὶ λόγῳ ἀνεπαρκείας τοῦ ποσοῦ τοῦ κληροδοτήματος, διατίθεται πρὸς παρεμφερῆ σκοπὸν ἤτοι πρὸς ἐξωραϊσμὸν τοῦ περὶ τὸν Τύμβον τοῦ Μαραθῶνος χώρου.

2. Τὰ ποσὰ ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀναγκαῖα νομιμικὰ ποσὰ ἀποδίδονται ἑκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας δι' ἐκδόσεως ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνταλμάτων εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων. Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας μεριμνᾷ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ τούτου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΨΛ τοῦ 1910 «περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὡς καὶ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(16)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2406. 1940

Περὶ τοῦ τρόπου διανομῆς τῆς ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ Πιερίας (Κατερίνη) εἰς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης Γεωργ. Ἀδαμαντίδου, ἀγορασθείσης ἐκτάσεως ἐκ τοῦ ἀγροκτήματος «Βούλτσιστα».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ διανομὴ τῆς ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Γεωργίου Ἀ-

αμαντίδου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11150 τῆς 27 Ὀκτωβρίου 939 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Βασιλείου Γ. Οἰκονομοπούλου, ἀγορασθείσης ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης, ἐκτάσεως ἐκ τετραγωνικῶν μέτρων 3.535.250 τοῦ ἀγροκτήματος Βούλτσιστα μεταξὺ τῶν δικαιουμένων συμφώνως τῇ διαθήκῃ Γ. Ἀδαμαντίδου κατοίκων τοῦ χωρίου Κολινδροῦ, ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως Κατερίνης, εἰς ἣν, εἰδικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μετέχουν ὡς μέλη μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Δικαστοῦ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς καὶ εἷς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὁριζόμενος διὰ κοινῆς πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας. Διὰ τῆς πράξεως δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν ὡς ἄνω ἔκτασιν, οἱ ἀκτήμονες καλλιεργηταὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος Ἕλληνες τὸ γένος καὶ ὀρθόδοξοι τὸ Θρήσκευμα κάτοικοι τοῦ χωρίου Κολινδρός, οἱ ἔχοντες ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν οἰκογένειαν. Ὡς κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου λογίζονται ἅπαντες οἱ ἐν αὐτῷ νομίμως ἐγκατεστημένοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτὸς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, δηλώσαντες ὅτι θὰ μετοικήσουν ἐκ Κολινδροῦ, παρητήθησαν τῆς ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἰδιοκτησίας ἢ τοῦ κλήρου των καὶ τῆς ἐν αὐτῷ κατοικίας των καὶ δι' ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Κατερίνης ἀπεκατεστάθησαν εἰς γεωργικὸν κλῆρον ἐκ τῶν ἀποστραγγισθεισῶν γαιῶν τῆς τέως Λίμνης Γιαννιτσῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 5)6 Ἰουνίου 1937 «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 5783 καὶ 5800 ἀφορώντων τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων γαιῶν καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου» καὶ τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57 τῆς 26 Αὐγούστου—3 Σεπτεμβρίου 1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 5783 καὶ 5800 κλπ. περὶ διαθέσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν».

2. Δὲν δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν ὡς ἄνω ἔκτασιν :

α) Οἱ πωλήσαντες τὴν ἀγροτικὴν των ἰδιοκτησίαν ἐντὸς πενταετίας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ καθ' ὅσην ἔκτασιν ἐπώλησαν.

β) Τὰ τέκνα καλλιεργητῶν, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των κέκτηνται ἐπαρκῆ πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ καθορισμὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 2 δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν ὡς ἄνω ἔκτασιν, θὰ γίνῃ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, μὲ τὴν καθοριζομένην ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νέαν σύνθεσιν αὐτῆς, ἐκδιδομένης, βάσει αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων ὑποβαλλομένων ἐπὶ πενταδράχμου χαρτοσήμου.

Ἑκάστη αἴτησις ὑποβαλλομένη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων δέον νὰ συνοδεύηται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης, ὑπὸ γραμματίου παραλαβῆς ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300) ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

2. Ὁ καθορισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως γίνεται βάσει τῆς κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1938 ὑφισταμένης συνθέσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς καὶ περιουσιακῆς καταστάσεως τῶν κρινομένων οἰκογενειῶν, ἀποδεικνυομένης διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

3. Ὁ καθ' ἑκάστην δικαιουμένην οἰκογένειαν παραγωγικὸς γεωργικὸς κλῆρος καθορίζεται κατὰ τὰ ἐδάφια 1, 2, 3, καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 δι' ἀποφάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, μὴ δεσμευομένης ταύτης ἐκ προγενεστέρας τυχὸν ἀποφάσεως, δι' ἧς καθωρίσθη τοιοῦτος εἰς τὰ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον διατεθέντα ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀγροκτήματα.

4. Ἡ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν πρόσκλησις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἶναι ἔγγραφος καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ αὐτῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ, ὑποχρεούμενον ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Κολινδρός, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Κοινότητος, διὰ κήρυκος καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίαις καὶ διὰ δημοσιεύσεως μερίμνῃ καὶ δαπάνῃ τῆς Κοινότητος εἰς δύο τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένων πρωϊνῶν ἑλληνοφώνων ἐφημερίδων, ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κοινοποιεῖται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ, ὑποχρεούμενον ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Κολινδρὸς διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Κοινότητος καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίαις.

2. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ αἰτήσει ἢ ἐνστάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται διὰ νέας ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, νὰ διαγράψῃ τοὺς κακῶς ἢ ἐκ λάθους δικαιωθέντας κλήρους ἢ νὰ καθορίσῃ ὡς δικαιουμένους τοιούτους τοὺς κακῶς ἢ ἐκ λάθους ἢ παραλείψεως ἀποκλεισθέντας, μειοῦσα ἐν ἀνάγκῃ τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁρισθεῖσαν ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ κλήρου καὶ νὰ συμπληρώσῃ τυχὸν ἀφεθέντα κενά.

3. Ἀπράκτου παρελθούσης τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἢ μετὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναθεώρησιν αὐτῆς, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐν τῷ συνόλῳ της κηρύσσεται διὰ πράξεως ταύτης, ὁριστικὴ, ἀμετάκλητος καὶ ἐκτελεστή, ὑποκειμένη ἐν παντὶ χρόνῳ εἰς διόρθωσιν μόνον λογιστικῶν ἢ ἀριθμητικῶν σφαλμάτων καὶ ἐσφαλμένων ὀνοματεπωνύμων ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ὁριστικὴ κατ' ἀτομικοὺς κλήρους διανομὴ τῆς ὡς ἄνω ἐκτάσεως εἰς τοὺς διὰ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου, ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Κατερίνης ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχους, γενήσεται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων ὑπὸ Συνεργείου τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Μετὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὴν Κοινότητα Κολινδροῦ τοῦ διαγράμματος καὶ τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐκτελεσθείσης ὁριστικῆς διανομῆς, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπή, συνερχομένη ἐν Κολινδρῷ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν ἀναγγελλομένην κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα, κυροῖ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τὴν γενομένην ὁριστικὴν διανομὴν προσδιορίζουσα ἐν τῇ ἀποφάσει της τὸν κλῆρον ἑκάστου τῶν δικαιωθέντων τοιούτου, κατὰ τεμάχια, ἐμβαδὸν καὶ ὅρια.

3 Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδομένη ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ κατατίθεται, ἐπιμελείᾳ τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, εἰς Συμβολαιογράφον, ἡ περὶ τῆς καταθέσεως δὲ ταύτης συνταχθησομένη ἔκθεσις ἐπέχει θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου κυριότητος χρήζοντος μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

4. Ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως Συμβολαιογράφου ἕκαστος τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀναγραφομένων δικαιούχων ἀποκτᾷ πλήρη κυριότητα τῶν εἰς αὐτὸν διαιρετῶς διανεμηθέντων τεμαχίων ἀγρῶν ὡς ταῦτα προσδιορίζονται ἐν τῇ ἀποφάσει, ἡ δὲ Κοινότης Κολινδροῦ ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα τῶν κοινοχρήστων τόπων, (ὁδῶν, ρευμάτων, χέρσων κλπ.) οἱ ὁποῖοι ἤθελον καθορισθῆ ὡς τοιοῦτοι διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς.

5. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, συμφώνως τῇ διαθήκῃ Γ. Ἀδαμαντίδου, ἐπὶ 10 ἔτη ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ κλήρου δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἡ πώλησις τούτου, ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἢ καὶ ἡ ὁπωσδήποτε διάθεσις τούτου.

Ἄρθρον 6.

1. Μέχρι τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τῆς ὡς ἄνω ἐκτάσεως εἰς τοὺς δικαιούχους ἡ Κοινότης Κολινδροῦ ἀσκοῦσα ἐπ' αὐτῆς πάντα τὰ δικαιώματα κυρίου καὶ νομέως, δικαιοῦται νὰ ἐκμισθώνῃ αὐτὴν ἐπὶ ἰδίῳ αὐτῆς ὀφέλει εἰς τοὺς μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς καὶ μετ' αὐτὴν κατόχους, ἐπὶ μισθώματι κανονιζομένῳ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῇ τὸ μέχρι τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἐκτάσεως καταβαλλόμενον εἰς τὸν τέως ἰδιοκτήτην μίσθωμα.

2. Ἐκ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἐσόδου καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἡμερησίαι ἀποζημιώσεις τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁριστικῆς κατ' ἀτομικοὺς κλήρους διανομῆς τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως τοῦ ἀγροκτήματος «Βούλτσιστα» εἰς τοὺς ἀναγνωρισθησομένους δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὡς δικαιούχους.

3. Δι' ἀμοιβὴν τοῦ Προέδρου τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων παρέχεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1722 τοῦ 1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προβλεπομένη ἀποζημίωσις αὐξανομένη εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν ταύτης εἰς τὸ διπλάσιον.

4. Αἱ πρὸς ὁλοσχερῆ ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου ἔργου συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν ἐν συνόλῳ τὰς ἓξ (6).

5. Αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι δαπάναι, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος, ἐνὶ ἑκάστῳ δικαιούχῳ, βαρύνουν τοὺς δικαιωθησομένους κλήρου.

6. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ κανονίζωνται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. Ν. ΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(7)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2407. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς προσωρινῶς ἐκτελεστὰς ἀποφάσεις καὶ εἰς τὴν ἐγγυοδοσίαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 185—187 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων:

Ἄρθρον 185.

Ἐκτὸς τῶν προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι μόνον αἱ τελεσίδικοι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται γενομένης ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως ἢ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν ἢ ἔφεσιν προθεσμίας, ἐκτὸς ἐὰν ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ἐκτελεσταί.

Ἄρθρον 186.

Τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νικῶντος διαδίκου δύναται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχουσιν ἐξαιρετικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι ἢ ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὸν νικῶντα διάδικον. Ἰδίᾳ δὲ δύναται νὰ διαταχθῇ προσωρινὴ ἐκτέλεσις: α) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας, β) ἐὰν πρόκειται περὶ διατροφῆς, γ) ἐὰν πρόκειται περὶ ἀποζημιώσεως διὰ στέρησιν διατροφῆς, διὰ τραυματισμόν, διὰ βλάβην τῆς ὑγείας ἢ δι' ἐργατικὸν ἀτύχημα, δ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν ἢ ὑπαλληλικῶν μισθῶν ἢ στηριζομένων εἰς παράβασιν τῶν περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας διατάξεων, ε) ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἢ διαφορῶν περὶ νομῆς, στ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀνωνύμων ὁμολογιῶν ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀποδεικνυομένων διὰ δημοσίου ἢ ἀνεγνωρισμένου ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 186α.

Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νικῶντος διαδίκου ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν: α) ἐπὶ ἐξώσεων, β) ἐπὶ καθυστερησέως μισθωμάτων, γ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν, δ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων διατροφῆς ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, ε) ἐπὶ ἀποζημιώσεως διὰ στέρησιν διατροφῆς, καὶ στ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ καθυστερουμένων μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων δ—στ τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ αὐτῆς. Ὡς πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀπαιτήσεως ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 186.

Ἄρθρον 187.

1. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ: α) κατὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων, β) καθ' οἱουδήποτε διαδίκου ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα, γ) ὅταν κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον, διὰ νὰ ἔχῃ ἰσχὺν ἡ ἀπόφασις, ἀπαιτῆται νὰ καταστῇ αὕτη τελεσίδικος ἢ ἀμετάκλητος, δ) ἐπὶ δικῶν ἀφορωσῶν εἰς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ ἀπόφασίν τινα προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ἐὰν πιθανολογῆται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις θὰ προὐξένει ἀνεπανόρθωτον ζημίαν εἰς τὸν ἡττώμενον διάδικον. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 186α.

Ἄρθρον 187α.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 186 τὸ δικαστήριον δύ-

ιαται επὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἡττωμένου διαδίκου νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ νικῶντος διαδίκου παροχῆς ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθοριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὅταν συντρέχωσι πρὸς τοῦτο σπουδαῖοι λόγοι καὶ ἰδίᾳ ὅταν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ νικῶντος διαδίκου ἢ ἄλλοι λόγοι δημιουργῶσι τὸν κίνδυνον ὅτι ἐν περιπτώσει μεταρρυθμίσεως ἢ ἐξαφανίσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

Ἄρθρον 187β.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 186 τὸ δικαστήριον, κηρύσσον τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν, δύναται ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως νὰ διατάξῃ ὅπως τὸ διὰ τῆς ἐκτελέσεως εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἢ οἱ διὰ τῆς ἐκτελέσεως ληφθησόμενοι τίτλοι παραστατικοὶ ἀξίας, κατατεθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων μέχρις ἐκδόσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἄρθρα 764—766 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων :

Ἄρθρον 764.

1. Ἀσκηθείσης ἐμπροθέσμως ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως κατὰ τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 186 προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως, δύναται μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου νὰ διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μέχρι σὴς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως καθοριζομένης διὰ τῆς ἀποφαινομένης τὴν ἀναστολὴν ἀποφάσεως ἢ καὶ ἄνευ παροχῆς ἐγγυήσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν § 1 ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ ἐφέσεως κατ' εἰρηνοδικειακῶν ἀποφάσεων ἡ ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται ἡ ἔφεσις.

3. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται καὶ δικάζεται ἐνώπιον μὲν τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634—637, ἐνώπιον δὲ τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 641—643, κοινοποιεῖται δὲ ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν ἀντίδικον τοῦ αἰτοῦντος.

Ἄρθρον 765.

Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς ἀποφαινομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα, ἐφ' ὅσον ὅμως δέχεται τὴν αἴτησιν δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων, ὑποβαλλομένη καὶ δικαζομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 764 § 3 μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 766.

1. Τὸ δικάζον τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἔφεσιν δικαστήριον δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς νὰ κηρύξῃ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 186 καὶ 186α τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἢ μὴ ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 187α, νὰ διατάξῃ τὰ ἐν ἄρθρῳ 187β ὁριζόμενα μέτρα, νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 764 ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 764 ἀπόφασιν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 187 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

2. Αἱ κατὰ τὴν § 1 ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀνακαλῶνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς.

Ἄρθρον 766α.

1. Ἀποδεικνυομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον δεχόμενον ὁριστικῶς καὶ κατ' οὐσίαν τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἔφεσιν καὶ ἀπορρίπτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀγωγήν, ἢ τὴν ἀνταγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν διατάσσει ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐξαφανισθείσης ἢ μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται διὰ τοῦ κυρίου ἢ προσθέτου δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ καὶ δι' ἰδίου δικογράφου κοινοποιουμένου εἰς τὸν ἀντίδικον. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως δέον νὰ ἀποδεικνύηται προαποδεικτικῶς.

2. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον, εἰς ὃ ἀνεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 506 καὶ 507 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων :

Ἄρθρον 506.

Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἑκάστης ἀνακοπῆς καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 494—498 προσόντα τῆς κλήσεως. Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοτὴν προθεσμίας δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, πλὴν ἂν ἐκηρύχθη αὕτη προσωρινῶς ἐκτελεστή.

Ἄρθρον 507.

Ἡ προσηκόντως γενομένη ἀνακοπὴ ἐπιφέρει : α) τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως πλὴν ἂν αὕτη ἐκηρύχθη προσωρινῶς ἐκτελεστή, β) νέαν τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀποφηναμένου τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖθις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δὲν συγχωρεῖται πλέον δευτέρα ἀνακοπή.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἄρθρα 179—182 τῆς Κρητικῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων :

Ἄρθρον 179.

Ἐκτὸς τῶν προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων ἐκτελοῦνται μόνον αἱ τελεσίδικοι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται γενομένης ἐφέσεως ἢ διαρκούσης τῆς πρὸς ταύτην προθεσμίας ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ἐκτελεσταί.

Ἄρθρον 180.

Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νικῶντος διαδίκου δύναται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχουσιν ἐξαιρετικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι ἢ ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὸν νικῶντα διάδικον. Ἰδίᾳ δὲ δύναται νὰ διαταχθῇ προσωρινὴ ἐκτέλεσις, α) ἐὰν ἡ ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας, β) ἐὰν πρόκειται περὶ διατροφῆς, γ) ἐὰν πρόκειται περὶ ἀποζημιώσεως διὰ στέρησιν διατροφῆς, διὰ τραυματισμόν, διὰ βλάβην τῆς ὑγείας ἢ δι' ἐργατικὸν ἀτύχημα, δ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν ἢ ὑπαλληλικῶν μισθῶν ἢ στηριζομένων εἰς παράβασιν τῶν περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας διατάξεων, ε) ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἢ διαφορῶν περὶ νομῆς, στ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀνωνύμων ὁμολογιῶν ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀποδεικνυομένων διὰ δημοσίου ἢ ἀνεγνωρισμένου ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 180α.

Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νικῶντος διαδίκου ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν : α) ἐπὶ ἐξώσεων, β) ἐπὶ καθυστερήσεως μισθωμάτων, γ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν, δ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων διατροφῆς ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, ε) ἐπὶ ἀποζημιώσεως διὰ στέρησιν διατροφῆς, καὶ στ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ καθυστερουμένων μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων β—στ τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ αὐτῆς. Ὡς πρὸς τὸ ὑπόλοιπον δὲ τῆς ἀπαιτήσεως ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 180.

"Αρθρον 181.

1. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ : α) κατὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, β) καθ' οἱουδήποτε διαδίκου ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα, γ) ὅταν κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον, διὰ νὰ ἔχῃ ἰσχὺν ἡ ἀπόφασις, ἀπαιτῆται νὰ καταστῇ αὕτη τελεσίδικος ἢ ἀμετάκλητος, δ) ἐπὶ δικῶν ἀφορωσῶν εἰς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ ἀπόφασίν τινα προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ἐὰν πιθανολογῆται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις θὰ προὐξένει ἀνεπανόρθωτον ζημίαν εἰς τὸν ἡττώμενον διάδικον. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 180α.

"Αρθρον 182.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 180 τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἡττωμένου διαδίκου να ἐξαρτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ νικῶντος διαδίκου παροχῆς ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθοριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὅταν συντρέχωσι πρὸς τοῦτο σπουδαῖοι λόγοι καὶ ἰδίᾳ ὅταν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ νικῶντος διαδίκου ἢ ἄλλοι λόγοι δημιουργῶσι τὸν κίνδυνον ὅτι ἐν περιπτώσει μεταρρυθμίσεως ἢ ἐξαφανίσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

"Αρθρον 182α.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 180 τὸ δικαστήριον, κηρῦσσον τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν, δύναται ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως νὰ διατάξῃ ὅπως τὸ διὰ τῆς ἐκτελέσεως εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἢ οἱ διὰ τῆς ἐκτελέσεως ληρθησόμενοι τίτλοι παραστατικοὶ ἀξίας κατατεθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων μέχρις ἐκδόσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

"Αρθρον 5.

Τὰ ἄρθρα 591 καὶ 601 τῆς Κρητικῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων.

"Αρθρον 591.

1. Ἀσκηθείσης ἐμπροθέσμως ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως κατὰ τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 180 προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως, δύναται μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου νὰ διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως καθοριζομένης διὰ τῆς ἀποφαινομένης τὴν ἀναστολὴν ἀποφάσεως ἢ καὶ ἄνευ παροχῆς ἐγγυήσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν § 1 ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ ἐφέσεως κατ' εἰρηνοδικειακῶν ἀποφάσεων ἡ ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται ἡ ἔφεσις.

3. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται καὶ δικάζεται ἐνώπιον μὲν τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 564—567 ἐνώπιον δὲ τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 558 κοινοποιεῖται δὲ ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν ἀντίδικον τοῦ αἰτοῦντος.

"Αρθρον 591α.

Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς ἀποφαινομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα, ἐφ' ὅσον ὅμως δέχεται τὴν αἴτησιν δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων, ὑποβαλλομένη καὶ δικαζομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 591 παρ. 3 μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς, ἢ τῆς ἐφέσεως.

"Αρθρον 591β.

1. Τὸ δικάζον τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἔφεσιν δικαστήριον δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς νὰ κηρύξῃ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 180 καὶ 180α τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἢ μὴ ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 182, νὰ διατάξῃ τὰ ἐν ἄρθρῳ 182α ὁριζόμενα μέτρα, ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 591 ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 591 ἀπόφασιν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 181 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

2. Αἱ κατὰ τὴν § 1 ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀνακαλῶνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς.

"Αρθρον 601.

Ἀποδεικνυομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον δεχόμενον ὁριστικῶς καὶ κατ' οὐσίαν τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἔφεσιν καὶ ἀπορρίπτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀγωγήν, τὴν ἀνταγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν, διατάσσει ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐξαφανισθείσης ἢ μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται διὰ τοῦ κυρίου ἢ προσθέτου δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ καὶ δι' ἰδίου δικογράφου κοινοποιουμένου εἰς τὸν ἀντίδικον. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως δέον ν' ἀποδεικνύηται προαποδεικτικῶς. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον εἰς ὃ ἀνεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

"Αρθρον 6.

Τὰ ἄρθρα 840—848 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων.

"Αρθρον 840.

Ἡ ἐγγυοδοσία προσδιορίζεται, ἐφ' ὅσον οἱ διάδικοι δὲν συνωμολόγησαν ἄλλοτι, δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου λαμβανομένης κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, καθοριζούσης τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ παρασχεθῇ αὕτη. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ὑπόκειται αὐτοτελῶς εἰς προσβολὴν δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

"Αρθρον 841.

Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται διὰ μετρητῶν χρημάτων κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὸ γραμμάτιον τῆς καταθέσεως δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τοῦ διατάξαντος τὴν ἐγγυοδοσίαν ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 840 προθεσμίας.

"Αρθρον 842.

1. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρέου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ ἐγγύησις ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων δοθῇ, α') διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας, εἰς οὓς δέον νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ ἀνήκοντα τοκομερίδια ἢ ἀποδείξεις συμμετοχῆς εἰς τὰ ἐκ τούτων κέρδη, β') δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀξιοχρέου Τραπέζης, γ') δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης εἰς ἀκίνητα κτήματα κείμενα ἐν Ἑλλάδι. Οἱ ἀνωτέρω τίτλοι ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἐγγύησιν εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀγοραίας ἢ χρηματιστηριακῆς αὐτῶν ἀξίας.

2. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου διατασσομένας ἐγγυήσεις.

"Αρθρον 643.

Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δικάζουσι κατὰ τὰ ἄρθρ. 634—637 ἀποκλειομένης τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

"Αρθρον 844.

1. Ἡ ἐγγυοδοσία διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας γίνεται διὰ καταθέσεως τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Ἡ ἐγγυοδοσία δι' ὑποθήκης γίνεται δι' ἐγγραφῆς ταύτης εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

2. Τὸ γραμμάτιον τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων, ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀξιοχρέου Τραπέζης, καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, δέον νὰ κατατίθενται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τοῦ διατάξαντος τὴν ἐγγυοδοσίαν ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 840 προθεσμίας. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύνανται νὰ παρατείνωσι τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι δέκα εἰσέτι ἡμερῶν.

"Αρθρον 845.

Ἀπὸ τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν καταθέσεως χρημάτων ἢ τίτλων

παραστατικῶν ἀξίας, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις ἀποκτᾷ ἐπὶ τούτων δικαίωμα ἐνεχύρου ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν ἡ ἐγγύησις.

"Αρθρον 846.

Ἐὰν μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἄνω ἐγγυήσεως καταδειχθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἀνεπαρκὴς ἢ προκύψωσι νέα γεγονότα δικαιολογοῦντα τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύνανται νὰ διατάξωσι τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 841—844. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης.

"Αρθρον 847.

Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία, δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, αἴρεται αὕτη, ἐπελθούσης δὲ τῆς περιπτώσεως, δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, καταπίπτει αὕτη ὑπὲρ ἐκείνου, δι' ὃν ἐδόθη. Περὶ τῆς ἄρσεως ἢ καταπτώσεως ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634—639. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου διατασσομένας ἐγγυήσεις τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 634, 636—639. Ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον.

"Αρθρον 7.

Τὰ ἄρθρα 621—623 τῆς Κρητικῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων.

"Αρθρον 621.

Ἡ ἐγγυοδοσία προσδιορίζεται, ἐφ' ὅσον οἱ διάδικοι δὲν συνωμολόγησαν ἄλλο τι, δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου λαμβανομένης κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, καθοριζούσης τὸ μέγεθος τῆς πρὸς τοῦτο χορηγητέας ποσότητος καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ παρασχεθῇ αὕτη καὶ μὴ ὑποκειμένης αὐτοτελῶς εἰς προσβολὴν δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

"Αρθρον 622.

Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται διὰ μετρητῶν χρημάτων κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὸ Γραμμάτιον τῆς καταθέσεως δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τοῦ διατάξαντος τὴν ἐγγυοδοσίαν ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 621 προθεσμίας.

"Αρθρον 623.

1. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρέου, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ ἐγγυοδοσία ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων δοθῇ, α') διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας, εἰς οὓς δέον νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ ἀνήκοντα τοκομερίδια ἢ ἀποδείξεις συμμετοχῆς εἰς τὰ ἐκ τούτων κέρδη, β') δι' ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ἀξιοχρέου Τραπέζης, γ') δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης εἰς ἀκίνητα κτήματα κείμενα ἐν Ἑλλάδι. Οἱ ἀνωτέρω τίτλοι ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἐγγύησιν εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀγοραίας ἢ χρηματιστηριακῆς αὐτῶν ἀξίας.

2. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου διατασσομένας ἐγγυήσεις.

"Αρθρον 623α

Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δικάζουσι κατὰ τὰ ἄρθρα 564—567 ἀποκλειομένης τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

"Αρθρον 623β.

1. Ἡ ἐγγυοδοσία διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας γίνεται διὰ καταθέσεως τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Ἡ ἐγγυοδοσία δι' ὑποθήκης γίνεται δι' ἐγγραφῆς ταύτης εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

2. Τὸ γραμμάτιον τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων, ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀξιοχρέου Τραπέζης, καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, δέον νὰ κατατίθενται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τοῦ δικάζοντος τὴν ἐγγυοδοσίαν ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 621 προθεσμίας. Ὁ Πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύνανται νὰ παρατείνωσιν τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι δέκα εἰσέτι ἡμερῶν.

"Αρθρον 623γ.

Ἀπὸ τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν καταθέσεως χρημάτων, ἢ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις ἀποκτᾷ ἐπὶ τούτων δικαίωμα ἐνεχύρου ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν ἡ ἐγγύησις.

"Αρθρον 623δ'.

Ἐὰν μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἄνω ἐγγυήσεως καταδειχθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἀνεπαρκὴς ἢ προκύψωσι νέα γεγονότα δικαιολογοῦντα τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύνανται νὰ διατάξωσι τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 623—623β. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης.

"Αρθρον 623ε.

Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, αἴρεται αὕτη, ἐπελθούσης δὲ τῆς περιπτώσεως δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις καταπίπτει αὕτη ὑπὲρ ἐκείνου δι' ὃν ἐδόθη. Περὶ τῆς ἄρσεως ἢ καταπτώσεως ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 564—568. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου διατασσομένας ἐγγυήσεις τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 564, 566—568. Ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑποκειται ἐνδικον μέσον.

"Αρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ἐπὶ προσωρινῶν, συντηρητικῶν καὶ ἐξασφαλιστικῶν μέτρων ἐφ' ὧν διατηροῦνται ἐν ἰσχυι αι ὑφιστάμεναι διατάξεις.

"Αρθρον 9.

1. Αἱ περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς δημοσιευομένων ἀποφάσεων. Ἐπὶ τῶν προ της ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι εἴτε εἶναι ἐκ τοῦ νόμου εἴτε ἐκηρύχθησαν ἢ ἠδυναντο νὰ κηρυχθῶσιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ἐκτελεσται, ἐφαρμοζονται τὰ ἄρθρα 187α καὶ 764—766α τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν ἐν Κρήτῃ δικαστηρίων, τὰ ἄρθρα 182 591—591β καὶ 601 τῆς Κρητικῆς Πολιτ. Δικονομίας ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

2. Αι περὶ ἐγγυοδοσιας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμοζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς δημοσιευομένων ἀποφάσεων, ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν περὶ ἐγγυοδοσίας διαδικασιῶν, ὡς καὶ ἐπὶ ἐκείνων, ἐφ' ὧν διετάχθη ἐγγυοδοσία.

"Αρθρον 10.

1. Τὰ ἄρθρα 733 καὶ 734 τῆς Πολ. Δικονομίας, τὰ ἄρθρα 515 καὶ 517 τῆς Κρητικῆς Πολ Δικονομίας, ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1925 ὡς εκυρώθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 4300 ἡ ἀφορῶσα, τὴν ἀναστολὴν τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδ.κῶν ὡς καὶ αἱ διατάξεις παντὸς ἄλλου νόμου αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων καταργοῦνται.

2. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

"Αρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΛΑΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ